

ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದರೆ, ಪ್ರೀತಿ ಗೌರವವಿದ್ದರೆ ಹಾಗೇ ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ, ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ, ನಮ್ಮ ಹೆಸರಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಅದು ನಮ್ಮ ಆಸ್ತಿ! ಸಂಬಂಧ ಮುರಿದುಬಿದ್ದರೆ, ಹೆಂಗಸರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಏನೂ ಉಳಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಮುಗಿದಿಲ್ಲ ವರದಕ್ಷಿಣೆ ಪಿಡುಗು!

ವರದಕ್ಷಿಣೆಯಂತೂ, ಇಷ್ಟು ದಶಕಗಳ ಹೋರಾಟ ನಡೆಸಿದ ಮೇಲೂ ನಿಗ್ರಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿರುವ ಪಿಡುಗು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೇ, ಅದಷ್ಟೇ ಶಿಕ್ಷಿತರಾಗಿದ್ದರೂ, ಒಳ್ಳೆಯ ಉದ್ಯೋಗದಲ್ಲಿದ್ದರೂ, 'ಸಂಸ್ಕಾರವಂತರಾಗಿರುವವರೂ ತಮ್ಮ ಮನೆಯ ಹೆಣ್ಣುಮಗಳನ್ನು, ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು, ಸೊಸೆಯನ್ನು ವರದಕ್ಷಿಣೆಗಾಗಿ ಹಿಂಸಿಸುವುದನ್ನು ಈಗಲೂ ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. 'ಎನ್‌ಸಿಆರ್‌ಬಿ'ಯ ವರದಿಯ ಪ್ರಕಾರ, 2018ರಲ್ಲಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಏಳು ಸಾವಿರಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಮಹಿಳೆಯರು ವರದಕ್ಷಿಣೆಯ ಪಿಡುಗಿಗೆ ಸಾವನ್ನಪ್ಪಿದ್ದಾರೆ. ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶ ಹಾಗೂ ಮದ್ರಾಸು ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ನಿವೃತ್ತರಾಗಿದ್ದ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶ, ಆತನ ಹೆಂಡತಿ, ಮಗನ ಸಮೇತ ತಮ್ಮ ಸೊಸೆಯನ್ನು ದೈಹಿಕವಾಗಿ ಹಿಂಸಿಸುತ್ತಿರುವ ವಿಡಿಯೋ 2019ರಲ್ಲಿ ಜಾಲತಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿದಾಡಿತು. ಇಂತಹ ನಾಚಿಕೆಗೇಡಿನ ಬಹಳಷ್ಟು ಘಟನೆಗಳು ನಮ್ಮ ಮಧ್ಯೆಯೇ ನಡೆದುಹೋಗುತ್ತಿವೆ.

ಗಂಡ ಎಸಗಿದರೆ ರೇಪ್ ಅಲ್ಲ!

'ಗಂಡನಿಗೆ ದೈಹಿಕ ಸುಖ ನೀಡುವುದು ಹೆಂಡತಿಯಾದವಳ ಕರ್ತವ್ಯ' ಎಂಬುದು ಮಹಿಳೆಯರೂ ಸೇರಿದಂತೆ ಹೆಚ್ಚಿನವರ ನಂಬಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಹೆಂಡತಿಯೆಂಬುವಳ

ಮೇಲೆ ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಭೋಗದ ಹೇರಿಕೆ ತಪ್ಪಲ್ಲವೆಂದೇ ನಾವು ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೀಗೆಯೇ ಬೆಳೆಸಲಾಗುತ್ತದೆ, ಅವರ ಪೋಷಕರೇ ಅವರನ್ನು ಇಂತಹ ಜೀವನಕ್ಕೆ ತಯಾರು ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ.

ಐಪಿಸಿಯಲ್ಲಿರುವ ರೇಪ್ ಬಗೆಗಿನ ಕಾನೂನು (ಐಪಿಸಿ ಸೆ.375) ಸಹ ಹೇಳುವುದು ಅದನ್ನೇ; ಹೆಂಡತಿಯ ಅನುಮತಿಯಿಲ್ಲದೆಯೇ ಗಂಡ ಅವಳ ಮೇಲೆ ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಭೋಗದ ಬಲಾತ್ಕಾರ ಮಾಡಿದರೂ ಅದು ರೇಪ್ ಅಲ್ಲ! ಗಂಡನಿಂದ ಅತಿಯಾದ ಲೈಂಗಿಕ ಹಿಂಸೆ ಅನುಭವಿಸಿದ ಮಹಿಳೆಯರೂ, ಅವರು ನೀಡಿದ ದೈಹಿಕ ಹಿಂಸೆಯ ಬಗ್ಗೆ, ಹೊಡೆದದ್ದರ ಬಗ್ಗೆ, ಇನ್ನೊಂದು ಸಂಬಂಧವಿಟ್ಟುಕೊಂಡ ಬಗ್ಗೆ ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಮಾತಾಡುತ್ತಾರಷ್ಟೇ ಹೊರತು, ಲೈಂಗಿಕ ಬಲಾತ್ಕಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಎಷ್ಟೆಷ್ಟೋ ಮಹಿಳೆಯರು ತಮ್ಮ ಗಂಡಂದಿರಿಂದ ಯಾವೊಂದು ದೈಹಿಕ ಸುಖವೂ ಇಲ್ಲದೇ, ಹಿಂಸೆಯನ್ನೂ, ಲೈಂಗಿಕ ಬಲಾತ್ಕಾರವನ್ನೂ ಸಹಿಸಿಕೊಂಡು ಜೀವನವಿಡೀ ಇದ್ದುಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಬಹಳಷ್ಟು ಗಂಡಸರು, ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಹೊಡೆದೋ, ಹಿಂಸಿಸಿಯೋ ತಮ್ಮ ಹತಾಶೆ, ಆಕ್ರೋಶಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹೆಂಡತಿಯ ಬಗ್ಗೆಯೇ ಇರುವ ಸಿಟ್ಟನ್ನು ಅವಳ ಮೇಲೆ ಲೈಂಗಿಕ ಬಲಾತ್ಕಾರವೆಸಗಿ ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗದು ತಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಸ್ಥಾನವನ್ನು ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಡುವ ದಾರಿ!

ಲಾಕ್‌ಡೌನ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿದ ಹಿಂಸೆ!

ಎಷ್ಟೋ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಗಂಡ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ಸಾಕು, ಸ್ವಲ್ಪ ಆರಾಮದಲ್ಲಿ ಇರಬಹುದು ಎಂದುಕೊಂಡೇ ಹೆಂಡತಿಯರ ಬದುಕು ಪ್ರತೀ

ದಿನ ಸಾಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಗಂಡ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದಷ್ಟೂ ಹೊತ್ತು ಅಂಥ ಹೆಂಗಸರಿಗೆ ಲಾಕ್‌ಡೌನ್‌ನೇ! ಹಾಗಾಗಿಯೇ ನಿಜವಾಗಲೂ ಕಳೆದ ವರ್ಷದ ಕೊರೊನಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೌಟುಂಬಿಕ ದೌರ್ಜನ್ಯದ ಘಟನೆಗಳು ಹೆಚ್ಚಾದ ವರದಿ ಇವೆ.

ಭಾರತದ ಶೇ. 25 ಮಹಿಳೆಯರು ಇಂದಿಗೂ ತಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿಯೇ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ರೀತಿಯ ದೈಹಿಕ ಅಥವಾ ಲೈಂಗಿಕ ಹಿಂಸೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇವು ಸಮೀಕ್ಷೆಗಳ ಅಂಕಿಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಸಿಕ್ಕುವಂತಹವು. ಇನ್ನು, ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯ ಮಾನಸಿಕ ಹಿಂಸೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗುವ ಮಹಿಳೆಯರು ಎಷ್ಟೋ ಮಂದಿ ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಜ್ಞರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಒಂದು ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಹೆಂಗಸರು ನಡೆಸುವ ಕ್ರೌರ್ಯ, ಹಿಂಸೆಗಳೂ ಇರುತ್ತವೆ. ಗಂಡಸರೂ ಈ ಹಿಂಸೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿಕೊಂಡು, ಕುಟುಂಬವನ್ನು ಒಡೆಯುವ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲದೆ, ಅಥವಾ ಧೈರ್ಯವಿಲ್ಲದೇ ಸಹಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ, ಎಲ್ಲಾದರೂ ಅವರು ತಮಗಾಗುತ್ತಿರುವ ಹಿಂಸೆಯ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ಪೋಷಕರೊಂದಿಗೋ, ಸ್ನೇಹಿತರೊಂದಿಗೋ ಹೇಳಿಕೊಂಡರೆ, ಅದನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅವರನ್ನು ಆದರಿಸುವವರು ಇರುತ್ತಾರೆಯೇ ಹೊರತು, 'ಬಾಯಿಮುಚ್ಚಿ ಸಹಿಸಿಕೊ, ನೀನು ತಗ್ಗಿಬಗ್ಗಿ ನಡೆಯಬೇಕು' ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಅವರನ್ನು ಆ ಹಿಂಸೆಗೆ ಗುರಿಮಾಡಿರುವ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ನಮಗೆ ಸಿಗಲಾರವು. ಅದೇ ಹೆಣ್ಣಾದವಳು ಇಂತಹ ಎಷ್ಟೇ ಹಿಂಸೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದರೂ, ಯಾರೂ ಜೊತೆ ನಿಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲ. 'ನೀನು ಗಂಡನನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಾ, ನೀನು ನಮಗೇನೂ ಹೊರೆಯಲ್ಲ' ಎಂದೋ, 'ಯಾಕೆ ಆ ಹಿಂಸೆ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿ? ನಿನ್ನ ಜೀವನ ನೀನು ಬೇಕಾದಂತೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು, ಬಿಟ್ಟು ಹೊರನಡೆ' ಎಂಬ ಧೈರ್ಯದ ಮಾತನ್ನು